

тници за хода на Херцеговинското въстание, остави вестника на масата и зе да говори, че и ние тръбвало да съставимъ Комитетъ, да сме се въоръжили и пр.“

Да, но Херцеговинското въстание е избухнало презъ лѣтото на посочената година; по-точно казано, презъ м. юлий. Би тръбвало, следователно, да се предполага едно отъ дветъ: или че Комитетътъ е съставенъ презъ пролѣтътъ на 1875 г. и преди Херцеговинското въстание, или пъкъ — презъ време на последното, обаче не презъ пролѣтътъ, а — презъ есента или, най-рано, презъ лѣтото на с. година! Но да оставимъ това на страна.

Кое отъ изтъкнатитъ по-горе две мнения е по-блиско до истината — сега ще се помъчимъ да отговоримъ.

Споредъ насъ Мѣстниятъ Р. Комитетъ въ Севлиево е съставенъ не презъ пролетътъ на 1876 г., а презъ пролетътъ или, най-късно, презъ лѣтото на предшесдвующата 1876 год.

Въ подкрепа на нашата мисль ще приведемъ следнитъ доводи:

1) Знае се, че съ огледъ на общото въстание, което се е подготвяло и е тръбвало да избухне презъ м. септемврий 1875 г. въ Първия Р. Округъ, къмъ който се е числяло и Севлиево, сж били съставени и военно подготвени комитети, които по даденъ знакъ отъ Ц. Р. К. е тръбвало въ опредѣленъ день и часъ да въстанатъ¹⁾.

Трудно е, прочее, да се допустне, че Севлиево, единъ отъ най-големитъ градски центрове въ казания Р. Округъ, ще да е останалъ безъ революционенъ комитетъ.

2) Останалитъ, макаръ отъ втора и третя ржка, живи съзаклетници отъ въстанието, твърдятъ, че най-големии военни приготовления (правене на фишеци, леене на куршуми и пр.) сж правени презъ зимата на 1875 — 76 г.²⁾

Явно е, прочее, че докато не е имало по-рано съставенъ Комитетъ въ Севлиево, е била невъзможна не само каквато и да било организирана и план-мѣрна революционна дейность презъ зимата, за каквато току-що споменахме, а изобщо — никаква дейность. Струва ни се, че само тоя аргументъ е достатъченъ, за да установи факта, че Комитетътъ въ Севлиево е билъ съставенъ не презъ 1876, а презъ 1875 г.

¹⁾ Както е известно, поменатото въстание можа да избухне само въ Стара-Загора, гдето начело на движението бѣха застанали Ст. Стамболовъ и Георги Икономовъ.

²⁾ Горното обстоятелство се засвидетелствува и отъ Димитровица Симеоновата, въ кжщата на която сж ставали почти всички тия приготовления.